

VERNIEUWING

3 januari 1958

Goedenavond vrienden,

Ik voel mij haast genoopt om ook maar een Nieuwjaarswens uit te gaan spreken, maar ik ben bang, dat ik dan een beetje te veel op Kloris ga lijken. Dientengevolge, vrienden, mijn enige wens is, dat u in staat zult zijn in de komende periode op aarde alle voornemens, die u hebt gemaakt, ook werkelijk tot uitvoer te brengen. Wij zijn niet alwetend, wij zijn niet onfeilbaar; u moet dus zelfstandig nadenken. Mijn onderwerp voor vanavond: Vernieuwing

Niet alleen het jaar gaat ten einde, maar ook een oude periode, die de wereld veel goeds, maar ook veel slechts heeft gebracht. Het slechte was in de eerste plaats een steeds toenemend materialisme, waardoor het moeilijk, ja vaak onmogelijk werd om esoterische richtlijnen en stellingen in volledige zuiverheid over te geven aan het nageslacht; om scholen voor inwijding in volledige zuiverheid te laten voortbestaan. Aan de andere kant heeft de wereld echter een grote technische en ook wel sociale opgang doorgemaakt. Het is nu zo langzamerhand, dat dit ten einde gaat. Nieuwe invloeden melden zich aan. Dit jaar en ook de komende jaren brengen een voortdurend sterker tot uiting komende vernieuwing op geestelijk en ook op stoffelijk terrein. Hoe wij ons die vernieuwing moeten denken, is moeilijk te zeggen. Wij kunnen natuurlijk wel aan de prognoses gaan denken, maar het heeft zo weinig zin. Laten wij ons afvragen wat eigenlijk de oorzaak van deze vernieuwing is en welke geestelijke factoren er aan ten grondslag liggen.

Wanneer je kosmisch het oude ziet, dan is het een samengaan van veel persoonlijkheden. Al de sterren, die u ziet, zijn wezens, die leven, denken en streven. De planeten evenzeer. Kortom, er is een grote wederkerige werking tussen persoonlijkheden, die - van uw standpunt uit - onvoorstelbaar zijn. Ook zij hebben een wereld, zoals jullie, een onderling contact. Ook zij kennen een zeker samengaan, of een strijd. Dit komt het best tot uiting, wanneer wij ons voorstellen, hoe het licht van een zon druk uit kan oefenen, hoe de straling van een zon bepaalde frequenties inhoudt en deze met onvoorstelbare kracht door het Al kan slingeren. Ook dáár, waar uw oog geen sterren ziet - slechts een duistere plek aan de hemel - is ergens nog een persoonlijkheid, die onder invloed staat van de straling van uw eigen zon. Dit brengt met zich mee dat die beïnvloeding vergeleken kan worden met bv. het menselijk bovenbewustzijn. U denkt allemaal. Bent u dicht bij elkaar in de buurt, dan zal de gedachte uw omgeving sterk beïnvloeden. Hoe verder u van elkaar afraakt, hoe minder sterk die invloed is, maar zij blijft aanwezig, zelfs wanneer u zich onmetelijk klein mag heten.

Nu worden de verhoudingen in de kosmos steeds weer veranderd. Ook sterren sterven soms. In het komende jaar dooft er weer een aantal sterren uit, die bekend waren; andere, bleke vergeten punten ergens in het heelal, vlammen op en worden plotseling een krachtig stralende nova. Dit wijzigt de verhoudingen tussen deze sterren. Het wijzigt ook de verhouding tussen deze persoonlijkheden. Het brengt a.h.w. een nieuwe fase van denken (en uitwisseling vaak) teweeg.

U zult begrijpen, dat een dergelijke gedachtewisseling tussen sterren iets anders is dan een gesprek tussen jullie. U kunt misschien eens een uur met elkaar ernstig over iets praten, maar wanneer sterren werkelijk tot een uitwisselen van gedachten komen, duurt dat honderduizenden jaren.

Nu bestaan er fasen, die je het best kunt definiëren als de uren van een kosmische dag. En wanneer die kosmische dag dan van uur tot uur voortschrijdt, de situatie dus een andere wordt en energieën zich wijzigen in het Al, dan wordt ook de beïnvloeding vanuit het hele Al tot elke ster een andere. Ook op de zon. Deze zon op haar beurt weerkaatst wederom haar eigen kracht naar andere planeten. Ook deze planeten staan in een voortdurend samenspel en samenwerking met uw aarde en met die zon. Elke wijziging in de kosmos dus, al is zij nog zo gering, zal haar weerkaatsing vinden op elke planeet en in elke ster. Een betrekkelijk kleine verandering kan voor een mens op aarde al een omwenteling, een totaal ander leven e.d. betekenen.

Stoffelijk gezien zijn er nu echter tendenzen gekomen, die streven naar vergeestelijking. Wanneer deze grote persoonlijkheden tot nu toe wat grappen hebben verteld en wat beleefdheden hebben uitgewisseld, komen zij nu tot een diepgaand esoterisch gesprek. Het is maar een vergelijking. Maar deze verandering van tendens betekent, dat de totale omgeving van

uw eigen wereld anders wordt. Het is net, alsof er iets nieuws in doorsijpelt en zo al het menselijk denken beroert, zelfs alle stoffelijk bestaan lichtelijk wijzigt. Een dergelijke invloed is op het ogenblik op komst. Zij gaat op uw aarde langzaam maar zeker meer druk uitoefenen. En op deze aarde nu, op uw aarde, leven krachten en Broederschappen - wij hebben er wel eens meer over gesproken -, die trachten om die wereld ten goede te leiden. Zij doen dit met middelen, die een gewoon mens misschien wel eens wat cru vindt. Zij gaan te werk op een wijze die soms ontsteltenis te weeg brengt, of lijden voor bepaalde groepen. Maar hen gaat het erom om een harmonie van mensheid met wereld en van wereld met zon te weeg te brengen. Is n.l. dit stoffelijk gebeurd, is een zodanige stoffelijke verhouding geschapen, dan wordt geestelijks een vrije ontwikkeling binnen de sferen mogelijk. Daar gaat het om.

De komende vernieuwing is er een van grote geestelijke importantie. Deze belangrijkheid zal u zoveel te meer in het oog springen, wanneer ik u wijs op uw eigen wereld. Hier zijn veel goede ideeën en gedachten; er zijn geloofsstellingen met een onvoorstelbare rijke geestelijke inhoud. Maar de praktijk is zo materiëel gebonden, dat een ideaal teloor is gegaan in de menselijke onbewustheid. Die dingen moeten herleven. Er moet een geestelijke stuwkracht komen, die de mens boven de materiële beschouwing uittilt en hem in staat stelt om met het bewustzijn te werken en zo nodig zelfs nieuwe werelden binnen te treden. Daarom deze vernieuwing.

De kracht, die uit het Al en de kosmos komt, wordt gebruikt door de Leidende Krachten op aarde, om daarmee een verandering, een vernieuwing te bewerkstelligen, die op de duur voor de mensheid een steeds grotere geestelijke vrijheid betekent. De wijze, waarop men dit doet, is betrekkelijk simpel. Materie brengt over het algemeen met zich mede een noodzaak tot vaststelling, tot behouden van het bestaande. Zoals praktisch alle materie een zekere traagheid bezit, waardoor zij zichzelf tracht te blijven. Zo heeft de mens dit in een materiële periode.

Die traagheid moet vernietigd worden. Maar wanneer een mens de geaardheid van een stof wil veranderen hetzij chemisch, hetzij door grote spanningen erop aan te brengen, te bombarderen met protonen e.d., of anderzinds, dan is het toch wel zeker, dat zeer grote energieën loskomen, die ontbindend op het ogenblikkelijk bestel werken. Eerst na een hernieuwde kristallisatie a.h.w., een voltooiing van het proces, heeft men een eindproduct, dat wederom stabiel kan zijn.

Vernieuwing betekent dus in zekere zin omwenteling. Het betekent niet zozeer een omwenteling op staatkundig, of politiek gebied, of zelfs (op) religieus terrein, maar het betekent een verandering in de mens zelf. De wereld daagt op het ogenblik een hoop mensen uit. Zij dwingt ze a.h.w. in nieuwe verhoudingen de wereld te bezien en daardoor die wereld anders te accepteren en te aanvaarden. Dit wordt de mens sterker en sterker opgelegd, totdat de mens los is gemaakt van zijn gebondenheid aan vaste, materiële vormen, tot hij de eenvoudige moraal en zeden, die alleen maar gewoonten zijn en niet berusten op het innerlijke beleven, terzijde gooit. Tot die mens zijn eenvoudig-maar-de-gewone-gang-doorsukkelen, omdat het zo staat in de wet of Bijbel, terzijde gooit om daarvoor te stellen: een oprecht beleven van hun eigen aansprakelijkheid voor mensen in de wereld.

De Geestelijke Krachten, die dit trachten te doen, grijpen daarbij in de eerste plaats wel in de groepen in. Een revolutie, die het geheel van de wereld gelijktijdig zou beroeren, zou vernietigend kunnen zijn. Het zou de ondergang van volkeren kunnen betekenen, ja, misschien uiteindelijk een kale leegte laten op deze planeet, waar geen plant meer bloeit, waar geen lucht meer bestaat. Dat kan men niet accepteren. Dat durft men niet te riskeren in dit geval. Daarom grijpt men in de groepen (in), in de kleinere gemeenschappen. Daarom breidt men langzaam maar zeker die werking uit tot naties, van naties tot de werelddelen en uiteindelijk van de werelddelen pas tot een eenheid van streven.

Vernieuwing betekent dus in de eerste plaats wel een versterking van bestaande tegenstellingen. Dat zult u zich goed moeten realiseren. Die tegenstellingen zullen ook voor u tot uiting komen op geestelijk terrein van wat u gevoelt als waar en aanneemt; op politiek terrein zullen de tegenstellingen steeds scherper worden; op staatkundig terrein, waar nationale trots en nationale zelfzucht sterker eerst dan ooit tot uiting zullen komen. Men moet het niet zien als een proces van vernietiging of ondergang, maar het is vernieuwing. Een vernieuwing, die op de duur, door eerst het slechte om te buigen tot het goede, de mensheid tot een groter overeenstemming kan brengen met haar stoffelijk milieu.

Is de mens harmonisch met zijn milieu, dan is hij gelijktijdig ook meer vatbaar voor alle geestelijke werkingen. Er zijn op deze wereld mensen, die van vernieuwing dromen als een plotseling soort lichtend Pinkstergebeuren, waarin de mens ineens alle kosmische wijsheid onthuld ziet. Dit kan niet. Men mag niet dromen over iets, wat zuiver geestelijk is. Mens, leef in

de materie. Zelfs wanneer hij daaraan ontruikt wordt en in onze werelden komt, nog zal de materie voor hem zeer grote betekenis blijven behouden. Dat is de wereld, waarin je a.h.w. jezelf beproeft, waaruit je je ervaringen, je bewustwordingen verkrijgt. Wanneer je zeer hoog gestegen bent, dan geldt dit niet meer. Elke vernieuwing moet in de eerste plaats materieel zijn. De materie moet a.h.w. de omgeving scheppen, waarin de geestelijke bewustwording voorzichtigens geuit kan worden. Voorzichtig..., plotseling gaat niet. Een plotselinge verandering van de materie zou u geen van allen kunnen doorstaan. Het plotseling wegvallen van alle waarden, die u kent, betekent een soort waanzin, een vlucht uit de werkelijkheid, omdat het niet te dragen is. Het betekent een langzame verandering, die stukje bij beetje uw gewende wereld breekt. Die kunt u verdragen, daaraan kunt u zich aanpassen. Dan kunt u stoffelijk blijven voortbestaan. Dan blijft u een stoffelijk redelijke zekerheid steeds weer geboden. Dan krijgt u steeds weer de mogelijkheid om voort te gaan. Dan zal in die materie zeker het conflict rijzen, dat u op een gegeven ogenblik dwingt u te verzetten tegen bestaande waarden. U zou kunnen zeggen: die kosmische werking is een ten opzichte van de menselijke maatschappij, menselijke leef- en denkwijze, corrosieve (vernietigend; Red.) kracht. Langzaam maar zeker leidt zij daar steeds weer van het materialistische weg tot er een levensaanvaarding overblijft, die reëel genoemd kan worden.

Een reële levensaanvaarding moet gebaseerd zijn op een geloof. Het klinkt gek, wanneer wij dat steeds weer zeggen, toch is het waar. Een overtuiging, dat er een Goddelijke Kracht bestaat, de overtuiging, dat niet alles ten gronde gaat, wanneer eenmaal de laatste woorden aan de groeve zijn gesproken. Uw overtuiging dus van continuïteit. Dat geloof moet er zijn. Hebben wij dit eenmaal, dan gaan wij begrijpen, dat de verhouding van geest tot geest, dus de waarde die blijft voortbestaan, belangrijker is dan al het andere. Onze levenshouding zal niet ingesteld zijn op een nu reeds leven in de geest, dat kunt u niet. Zolang wij in de stof zijn, gaat dat niet. Maar wel op een voortdurend ons harmonisch aanpassen bij elke geestelijke stroming, die door ons erkend en aanvaard wordt. Dit geldt zowel onze medemensen, als wij op aarde zijn, als de geesten uit vele sferen, die voortdurend rond de aarde zijn en zich met de mensheid bezig houden. Door je in te stellen op het geestelijke, verandert de betekenis van veel, wat je in de stof beleeft. De onbelangrijkheid van het stoffelijke, zolang het niet gelijktijdig een diepgaande geestelijke invloed of betekenis in zich draagt, wordt (door jou) in de juiste levenshouding erkend. Om tot een dergelijke levenshouding te komen, heeft men meestal nog wat tijd nodig. Toch komt dit. Eerst wanneer dit besef groeit, is het mogelijk, dat de vernieuwing zich volledig volbrengt.

Dan wil ik daar helemaal geen staatkundige dromen aan vast knopen. Heel waarschijnlijk komt het tot een wereldfederatie. Maar het is van weinig belang. Want wat deert ons een grens, van beperking van nationaliteiten e.d., wanneer de mensen elkaar leren begrijpen, wanneer niet meer staat tot staat spreekt, maar mens tot mens. Op het ogenblik is dit een fictie. Maar dat kan werkelijkheid worden. Een groei, waarin de menselijke geest durft uitgaan en elke andere menselijke geest, ongeacht omstandigheden (als) nationaliteit en huidskleur, (te) erkennen en ervaren als mens.

Natuurlijk gaat iets dergelijks ook gepaard met een vergroting van sensitiviteit. Wanneer u voortdurend in de mens tracht het menselijke terug te vinden, dan moet u áchter het uiterlijk gaan zoeken, u moet gaan aanvoelen. U wordt dus sensitief, gevoelig voor alle waarden, die achter het uiterlijk verborgen liggen. Zo is een onderling erkennen, uitsluitend in alle uiterlijkheden van mens tot mens, op de duur mogelijk. Wanneer dat ontstaan is, dan is het misschien mogelijk, dat de wereld verder gaat en dat een volgende vernieuwing, een volledig contact brengt, waarbij scheiding tussen leven en dood als het ware wegvalt. Dat zou een volgende fase zijn. De vernieuwing van deze tijd is die van de rijping van de menselijke geest, die vaak beproefd zal moeten worden in het stoffelijke, omdat die geest het stoffelijke zal moeten leren zien als ondergeschikt en onbelangrijk.

U vraagt zich misschien af, waarom ik dit vertel. Vorige week hebben wij ons bezig gehouden met de prognose. Het beeld, dat wij daar moesten geven, was nu niet direct bemoedigend voor de doorsneemens. Maar de vernieuwing is toch zeker wel bemoedigend? De gedachte, dat al, wat er gebeurt, ook in Indonesië, ook de eventuele conflicten in Sovjetgebieden, ook de moeilijkheden en revoluties in andere staten en landen, dat dit alles zijn betekenis heeft in het tot stand brengen van de nieuwe wereld, van een nieuwe mensheid. Dat moet u dan toch wel bevrediging geven? Het is een grote periode, wanneer een oude en in zich grootse wereld sterft.

De oude wereld, de wereld van gisteren, is dodelijk ziek. Ook de doktoren, die nog proberen haar in levende te houden, de knappe economen en staatslieden zullen niet in staat zijn om de patiënt te redden. De tijd daarvoor is voorbij. Er moet iets nieuws komen. Er is al een nieuw leven, een nieuwe geestelijke werking, die zich in de afgelopen jaren manifesteerde, en in de komende jaren steeds sterker en sterker op de voorgrond (zal) treden. Dat is hetgeen, waarnaar u moet zien. Wanneer de lente gaat komen dan mag de wereld kaal zijn, dan mag het nog stormen. Dan kijkt u niet meer naar de storm, dan kijkt u naar een enkel sneeuwklompje, wat er staat. Dan zegt u: het gaat lente worden, want de sneeuwklompjes bloeien al. Wanneer u naar deze wereld kijkt, let dan niet al te veel op de stormen en op het geweld en de somberheid, die de mens overal benadert en beëngt. Let op het steeds sterker wordende teken van een Geestelijk Licht.

Let op de eerste vruchten van menselijkheid in de ware, in kosmische zin. Een teken van de vernieuwing die komende is. Een vernieuwing, die zich al ongemerkt begint te voltrekken. Nu al. Het erfdeel, dat de aarde dankt aan de Grote Krachten van de kosmos, de Leiding, de stralende, Witte Krachten, die op deze wereld trachten de mens te leiden tot een bewustzijn, dat in staat is de kosmos te aanvaarden, werkelijk, en te omvatten in zijn volste betekenis.

Daarbij wil ik het voor vandaag laten. Ik hoop, dat mijn betoog u niet heeft teleurgesteld.

Mag ik thans het woord overgeven aan de tweede spreker, die voor u uw eigen onderwerp zal behandelen. Goedenavond.

DE TOEKOMST VAN DE WETENSCHAP

Goedenavond vrienden,

Wat voor onderwerp zal het zijn vandaag?

Voorstel: de toekomst van de wetenschap.

De toekomst van de wetenschap ligt toch in de eerste plaats wel in het wezen van de wetenschap zelf verborgen. Wetenschap is gebaseerd op onderzoek, waarbij je condities leert kennen en ook leert deze condities te scheppen en te herscheppen met voortdurend dezelfde middelen. Wij mogen dus wel zeggen, dat de wetenschap in de eerste plaats een suprême uiting is van de menselijke rede. Zo langzamerhand heeft die wetenschap zoveel materie en materiaal ter beschikking gekregen, dat zij door is gedrongen o.a. in de ruimte en heeft geleerd over de sterren, terwijl zij aan de andere kant de kleinste delen bestuderen kan, leert meten en wegen en op geaardheid te bepalen. De wetenschap, die het menselijk lichaam en leven steeds beter gaat begrijpen, maar daarbij ook steeds weer wordt geplaagd voor nieuwe problemen.

Het is de wetenschap eigen, dat, wanneer zij één probleem oplost, zichzelf onmiddellijk nieuwe problemen stelt. Er bestaat namelijk geen enkele absolute oplossing in de wetenschap, naar slechts een voorlopige oplossing, die de basis wordt voor verder onderzoek. Wanneer je de materie onderzoekt, moet je ergens aan het einde van je mogelijkheden komen. De wetenschap is in sommige gebieden daar dicht bij, andere terreinen zijn voorlopig nog rijkelijk voorzien van zuiver stoffelijke probleemstukken. Naarmate de tijd verder gaat zullen deze zuiver materiële oplosbare problemen hun oplossing vinden en dan blijven er toch nog de raadsels van het leven. Een dergelijk raadsel kun je niet meer oplossen met wetenschap. Je kunt hier niet meer een concreet en bewijsbaar weten vinden, dat je ondersteunt. Je kunt hoogstens komen tot een theorie, die langzaam maar zeker door moet gaan dringen van de zuiver concrete gebieden, waarop thans gewerkt wordt, tot de abstracte wereld, die voor de mens geen werkelijk bestaan heeft.

Het sterkst zien wij dit bv. in sommige punten van de geneeskunde, aan de andere kant o.a. in de atoomchemie. Hier worden vragen gesteld, waarbij waarden verdwijnen, waarbij a.h.w. hetgeen je zoëven nog vast meende te hebben, plotseling vervluchtigd en een vorm heeft, die niet meer te definiëren is en dan blijkt te zijn een heel ander terrein. Een terrein, waarin de gedachte van de mens zich kan vermeiden, waar bewijzen voor te vinden zijn, die echter zozeer subjectief zijn, dus afhankelijk van zuiver persoonlijke kwaliteiten en eigenschappen, dat zij niet meer onder wetenschap kunnen vallen. De wetenschap gaat, of zij het wil of niet, de richting uit van de esoterie. En wanneer dit haar toekomst is, dan is het ook begrijpelijk, dat de middelen, die zij hanteert, aanmerkelijk zullen veranderen.

Voorbeeld? Wanneer wij leren, dat het kleinste deel, dat wij meenden te kennen van de materie, in feite een vorm van energie is en niet meer als materie direkt bepaalbaar is. Verandert onze totale instelling niet alleen t.o.v. dit ene deel, maar t.o.v. al het bestaande, dan komen wij te werken in een wereld, waarin krachten en krachtverhoudingen, krachtvelden, de enige uitdrukingsmogelijkheid nog zijn voor een werkelijk gebeuren. Dan moeten wij zoeken naar de bron van die kracht. Wanneer wij de bron van die kracht vinden, kunnen wij er een naam aan geven, maar wij kunnen ze niet definiëren, want het deel van de kracht, waar u mee werkt is zo klein, dat wij dat Allerhoogste, dat Grote, waaruit alles is opgebouwd niet nader kunnen bepalen.

Dan zijn wij wetenschappelijk net zover gekomen als de gelovigen van lang geleden, die zeiden, "Er is één God".

De wetenschap dringt door in de menselijke geest. Zij ziet het menselijke lichaam soms volledig beheerst door stoffelijke denkbeelden. Ik weet, dat er twee scholen zijn. De één zegt: "De lichamelijke afwijking veroorzaakt de geestelijke kwaal", terwijl de ander zegt: "De geestelijke kwaal veroorzaakte de lichamelijke afwijking". Op de duur zal wel blijken, dat er een zodanig sterk verband bestaat tussen het lichaam en de geest, dat men beide niet meer onafhankelijk kan beschouwen. Dat men bv. geen therapie kan toepassen, die alleen lichamen of alleen geestelijk is, maar steeds moet combineren. Men komt op de duur zover, dat men achter de uiterlijke, stoffelijke persoonlijkheid nieuwe persoonlijkheden gaat vinden. Het is niet voor niets, dat de wetenschap al heel snel de dementia preacox, het hersenverval, begon te onderscheiden in verschillende klassen en kwam tot de schizofrenie, het verdelen in persoonlijkheden.

Men gaat verder, men komt tot dieptepsychologie en zegt: "Al deze vele persoonlijkheden zijn uiting van één grondpersoonlijkheid. Deze ene grondpersoonlijkheid heeft eigenschappen, die in het materiële niet volledig te uiten zijn, maar daar als emoties of gevoelsstof naar boven komen." Hoe lang zal het duren, voordat de wetenschap verder gaat en zegt: (zoals de esoterici en gelovigen van lange tijd (geleden) "Heer, Al, de mens heeft een ziel".

De wetenschap bouwt raketten, die een grote vlucht in de ruimte moeten maken. Raketten, die naar de maan moeten, naar Mars, naar Venus, zo mogelijk nog verder. Zij heeft er alles op ingericht. Nu zal men het Al gaan veroveren! Zo heeft men eenvoudig van de aarde uit bepaald, dat Mars een atmosfeer heeft van die dichtheid en waarin die stoffen optreden, dat de planeet zelf uit die en die materialen is opgebouwd, etc.

Wat, wanneer nu zo dadelijk blijkt, dat ofschoon de algemene groepering van deze materie zich aansluit bij het stoffelijk rooster van elementen, hierbij toch afwijkingen voorkomen? Kleine afwijkingen in activiteit, in chemische reactie. Dan zal men tot de conclusie moeten komen, dat andere planeten als een ander organisme moeten worden gezien. Hoever staan wij dan nog af van de conclusie, die onze vriend zo even gaf, van de grote Kosmische Persoonlijkheden? Men gaat straling meten van de ruimte. Men gaat dus doordringen in deze geheimzinnige kosmische krachten, die daar als grote stromen midden door die lege ruimte heen en weer trekken. Maar vandaag of morgen moet men de geaardheid ervan definiëren. Dan is het niet meer voldoende om te zeggen: "het is een uitstraling door uitbarsting van sterren geboren", of "het is een kosmische oerstof, dat rondwarrelt". Dan moet je verder gaan zoeken. Waar kom je dan terecht? Op een scheppingsplan.

Wanneer u dus in het algemeen vraagt, "waar gaat de wetenschap heen?", dan moet u in de eerste plaats zeggen: "de wetenschap wordt langzaam, of zij wil of niet, een esoterie, waarin het bewijsbare, het materiële, de uiting is van een geestelijke stelling, die niet meer bewijsbaar, maar voor de wetenschap toch als logisch aantoonbaar is". Wanneer de wetenschap die kant uitgaat, kan zij niet kwaad zijn. Per slot van rekening zijn er een hoop mensen, die, wanneer je spreekt over wetenschap in de moderne tijd, steeds denken aan al die geheimzinnige doktoren, die een beetje waanzinnig zijn geworden. Zij zien ze rondlopen met scheve oren en bochels in een geheimzinnig giftig laboratorium om weer een nieuw vergif, een nieuwe dodelijke bacterie, een nieuwe atoombom te brouwen. Maar is het werkelijk waar? Kan dat wel bestaan? De wetenschapsmens is erg geconcentreerd, één kant uit. In de eenzijdigheid van zijn streven zal hij niet altijd beseffen, wat hetgeen hij ontdekt in handen van anderen, kan betekenen. Men zal misschien niet altijd kunnen bevatten, dat de belangrijkheid van een bepaald experiment veel minder is dan het belang van de mensheid in het algemeen. Op de duur zal hij ook dat moeten ontdekken.

De wetenschap, of zij wil of niet, zal steeds meer de mens moeten dienen. Maar dat betekent ook, dat de taak van de wetenschapsmens hem langzaam maar zeker een heersende functie gaat geven. Ik geef direct toe, dat daaraan enige bezwaren verbonden zijn. Alleen het feit, dat de

wetenschap zelf tot esoterie wordt, de exoterische betekenis van de feiten gaat verwisselen voor de innerlijke betekenis, die in de mens zelf realiseerbaar is, is voor ons de zekerheid, dat de toekomstige wetenschapsmensen en technici de mensheid zeker niet zullen knechten. Integendeel, de mensheid de mogelijkheid zullen geven geestelijk en lichamelijk steeds verder en beter te stijgen.

Wanneer wij nu zien op het ogenblik in de wetenschap, dan vragen wij ons onmiddellijk af, wat de belangrijkste dingen zijn, die de wetenschap nu aan het ontdekken is. Waar gaat zij nu in de eerstkomende jaren heen? Dan zien wij al de bevestiging van wat ik zoëven heb gezegd.

Het atoomonderzoek brengt ons tot geheel nieuwe vormen van atoomreactie, gemakkelijker beheersbaar, gemakkelijker hanteerbaar, minder gevaarlijk, die gelijktijdig echter ons brengen voor problemen: de kracht, die de kern is schijnbaar voor een groot gedeelte van de kleine materiedelen. Gelijktijdig een zegening voor de mensheid, een wegvallen van het groteske gevaar dat atombommen op het ogenblik betekenen voor rassen en mensheid, maar aan de andere kant een geestelijke en stoffelijke inhoud in de wereld verbeteren.

Medicijnen, geneeskunde? Op het ogenblik worstelt men nog steeds met de vele verschillende problemen van ongeneeslijke ziekten. Men heeft een voortdurende strijd aangeboden met die vele super kleine bewoners van deze wereld, die t.o.v. de mens optreden als parasieten, die zich in hem nestelen en (zich) vermeerderen, zelfs zijn organisme kunnen vernietigen. Maar deze strijd betekent ook een kennen van de geaardheid van deze wezens. Zij betekent een voortdurend grotere mogelijkheid om de mens te genezen, ja, meer dan genezing te geven, de levenskracht zelf toe te voegen, wanneer het noodzakelijk is.

Zo brengt bv. het komende jaar een verdere verbetering op het gebied van kinderverlamming, van kankerbestrijding, nieuwe ontdekkingen in verband met tuberculose, een begin van een reeks ontdekkingen die uiteindelijk zullen helpen de ouderdomsverschijnselen uit de wereld te bannen. Maakt u zich alsjeblieft geen (ijdele) verwachtingen. Het zal uw tijd nog wel uitdienen. Maar het begin is er.

Die wetenschap werkt dus wel degelijk ten bate van de mensheid en niet als een vloek. Ook wanneer veel van haar producten op het ogenblik de mensheid een vloek zijn. Of moeten wij misschien gaan kijken naar de geleerden, die op het ogenblik zich bezig houden met al, wat er verborgen is in de ingewanden van de aarde? Die zoeken naar de oudste tijden, die reconstrueren een jurasische periode, de geschiedenis van de mensheid? Ook zij worden steeds rijker.

Terwijl veel van hetgeen thans ontdekt wordt, past in de overleveringen door godsdiensten aan de mensheid gegeven, zijn er ook veel nieuwe feiten, verbluffende ontdekkingen. Laten wij niet vergeten, dat deze ontdekkingen verder gaan dan men zich realiseert. Wist u bv. dat het menselijke, van o.a. de Pekingmens, bewezen werd door een zuiver religieuze figuur, een pater van een bepaalde orde? (Pierre Teilhard de Chardin, Frans paleontoloog en Jezuiet; Red.) Geen paradijsmythe. Neen, een zoeken naar de waarheid. Zo zal de mensheid zijn eigen ontwikkeling leren kennen, dus ook het wezen van het menszijn beter leren begrijpen in stoffelijke zin. De openbaringen en waarheden, die thans voor velen nog zo vreemd en verwrongen lijken, zullen nieuwe betekenis krijgen, zin en inhoud, omdat zij niet slechts weergeven een overlevering en fantasie van de Oudheid of een plotselinge Goddelijke Openbaring alleen. Neen, de archeologen en oudheidkundigen, zij zullen u langzaam maar zeker kunnen tonen, dat alle godsdiensten van de wereld, zoals bekend, al die relieken van de Oudheid, die u steeds weer wijzen op vroegere manieren om God te dienen, in feite ook de logische ontwikkelingen betekenen van de stoffelijke mens in zijn wereldbegrip. Zij zullen u tonen, hoe het komt, dat u thans hier staat, hoe wij zo zijn en niet anders. Biologen zullen u vertellen, hoe het komt, dat u de vorm hebt, die u thans bezit. Zij zullen u vertellen, welke invloeden rond u werkzaam zijn, hoe uw lichaam functioneert, maar ook zij zullen moeten erkennen, dat er een levende kracht is, die niet te definiëren valt. Dat er op het ogenblik weinig over te zeggen valt. Ook zij zullen teruggrijpen naar andere waarheden, verborgen ergens nog in het abstracte.

Of wilt u misschien spreken over de technici? De technici, die langzaam maar zeker leren om zuiver mechanisch vele menselijke functies te imiteren, zij het beperkt en met veel moeite. Zij zijn begonnen met hun rekenmachines, hun denkautomaten. Maar op de duur komen zij zover, dat zij de mensheid een nieuw wapen in handen geven. Een wapen tegen armoede, tegen onvolkomenheid. De planten, die vandaag de dag nog afhankelijk zijn van de lucht, van de goedheid a.h.w. van de Schepper, Die met zon en regen laat groeien in plaats van verdorren, verrotten. Dit zullen zij vervangen door hun grote fabrieken, waarin op een kleine ruimte op het ogenblik reeds in bepaalde proefstations dus meer verbouwd kan worden dan op een

duizendvoudig oppervlak in de natuur. Zij zullen u tonen, hoe het onnodig is om dierlijk leven te vernietigen om zekere stoffen te verkrijgen. Zij zullen daarvoor andere en betere stoffen stellen. Misschien hebt u er nooit over nagedacht, dat de wetenschap u de plastics juist heeft gegeven op tijd in een periode, dat het hout zo schaars, zo duur werd. De plastics doen meer dan u zich voorstelt voor de ontbossing van deze wereld, zij houden haar tegen. Zij doen meer dan u denkt t.o.v. brandstofgebruik, t.o.v. uitputting van metaallagers (ertsen?) e.d. De wetenschap, de techniek brengt de wereld de middelen om de mensheid op menswaardige wijze te laten bestaan. Wanneer ook daar misvattingen bij optreden en in het komende jaar ongetwijfeld nog heel veel geschillen zullen rijzen o.a. over automatiën, dus het automatiseren van industrieën, moet toch worden gezegd, dat ook deze tak van de wetenschap met zijn zuiver technisch en mechanisch streven helpt om de mensheid op te bouwen.

De sterrenkunde gaat langzaam maar zeker begrijpen, hoe de oneindigheid een voortdurende spiegeling is, een herhaling, een beslotenheid, waarbij alle theoriën van oneindigheid te gronde gaan. Maar in deze beslotenheid zal dan ook weer een organisatorisch principe van het AI sterker op de voorgrond komen, zal de balans van krachten beter worden erkend. En misschien dat de mensheid, die nu al, nu zulke perfecte sterrenkaarten maakt, eens een kaart zal maken, waarop niet alleen staat aangegeven, dat er sterren zijn en waar er sterren zijn, maar ook welke krachten zij uitstralen, welke invloed zij hebben. De astronomen zullen misschien, maar nu wetenschappelijk verantwoord, gaan treden op het terrein van de astrologie. Zij zullen daar weergeven, nu technisch en aanvaardbaar bewezen, invloeden, die van buiten werken op de wereld. Zij zullen spreken over de grote stromingen, die het AI doorkruisen. Zij zullen u bewijzen, hoe zelfs deze uiterst fijn verdeelde stof in meestal primaire vormen zijn invloed heeft op de geschiedenis van werelden en sterren.

De astronomie, die in de komende periode al ontdekkingen zal doen o.a. over leven en bestaan op andere planeten, zij het, dat deze nog zeer sceptisch zullen worden aanvaard. Deze astronomie, die plotseling geheel nieuwe waarden ontdekt en zelfs waarschijnlijk een nieuwe planeet in het komende jaar, zal steeds meer gaan begrijpen over de wetten, die het AI regeren en zal in het grote hetzelfde bewijzen als de anderen in het kleine. Zij zullen komen met een stelling, ook al duurt dat nog vele jaren, waarin de tijd wegvalt, waarin de beweging de tijd vervangt, waarin de relatieve tijdsbepaling uiteindelijk voor het eerst een mogelijkheid wordt. Zo zal ook de astronomie ongetwijfeld een grote tijd tegemoet gaan. Verder zal zij in het komende jaar enkele gelegenheden krijgen om meer te leren omtrent het wezen van bepaalde kometen en meteoren. Zij zal de mogelijkheid krijgen om haar conclusies, in het afgelopen jaar misschien wat haastig getrokken, in dit nieuwe jaar opnieuw te testen en verder door te dringen in een feit van een levende wereld die niet alleen maar op aarde leven kent, maar die ongetwijfeld vele mogelijkheden bergt. Men zal nieuwe situaties ontdekken in de buurt van Venus, waardoor men nieuwe conclusies gaat trekken omtrent de atmosferen en de functies daar. Ook de astronomie zal het zijne bijdragen om voor de mensheid de wereld rijker en groter te maken.

De wetenschap, al begrijpt zij het zelf niet, heeft de taak (niet om de feiten van de materie te bevestigen) om de materie de gelegenheid te geven met een volledig bewustzijn de geheimzinnige krachten van het leven te benaderen. Wanneer men zover komt, mijn vrienden, dan is het ongetwijfeld veel verder. Maar ook in deze komende periode zult u de symptomen zien op velerlei terrein van een wetenschap die nolens volens haast intrekt in een wereld van abstractheid, waarin de objectieve waarneming verbleekt voor de ervaring van niet-stoffelijk bepaalde waarden, die verborgen liggen achter het uiterlijk van AI.

Ik geloof, dat ik daarmee toch wel voldoende gezegd heb. Vrienden, ik dank u voor uw aandacht. Goedenavond.

VRAGENRUBRIEK

Goedenavond vrienden.

Aan mij om de vragen te beantwoorden.

Vraag: Indien er op aarde mensen zijn, die het z.g. linkerp pad volgen, komen zij dan in het hiernamaals in de duistere sferen terecht? Daar, zo dikwijls een verdraagzame houding

ten aanzien van hen hier door de intelligenties is geformuleerd, hoe zou deze houding, met een onontkomelijk verblijf in de duistere sferen voor deze zielen, te rijmen zijn?

Antwoord: Stelt u zich eens voor, dat er iemand is die alleen maar ultraviolet of infrarood ziet. Die ziet u hier nog niet, die ziet u in een andere wereld. Maar waar ú niet kunt zien, kan zo iemand wel zien en omgekeerd; u ziet, wat hij niet ziet. Daarmee wil ik proberen aan te tonen, dat, wat voor u duisternis is, dit voor een ander niet altijd zo hoeft te zijn. Wanneer iemand het linkerpad volgt, er zijn ook wel dergelijke (mensen) op aarde soms, dan kunnen wij vaststellen, dat mits zij dit van ganser harte doen, zij een eigen ontwikkeling volgen, ook in de sferen, waarbij zij de voor ons Lichtende Sferen niet kunnen betreden en dus van ons standpunt uit in een duistere sfeer leven. Maar deze sfeer kan voor hen een bepaalde waarde hebben, die wij dan weer niet kunnen vinden. De verdraagzaamheid eist, dat wij ook dezen hun eigen weg laten gaan, indien wij niet in staat zijn hen het recht van onze weg in te laten zien.

Dientengevolge lijkt het mij wel noodzakelijk, dat wij zelfs, indien iemand naar het duister wil gaan, hem niet trachten te dwingen tot het Licht te gaan. Er zijn wel redenen voor ook.

In de eerste plaats: het lukt toch niet, want wie naar het duister wil, kun je wel tot goede daden dwingen, maar nooit tot de juiste instelling. In de tweede plaats, wij moeten de vrijheid om te kiezen, zoals die ons geschonken is door de Schepper, respecteren. Wij willen vrij zijn om onze eigen weg te gaan. Laat ons dan ook anderen de volledige vrijheid geven hun eigen weg te gaan in zoverre zij ons niet belemmeren ons pad te volgen.

Vraag: Hoe worden de zintuigen in het bestaan hiernamaals vervangen? Wat treedt in de plaats van de hersenen? Hoe worden dan daar gedachten gevormd en uitgezonden?

Antwoord: Hersenen heb je daar niet, omdat je geen lichaam hebt. De hersenen zijn alleen de vergaarplaats van een deel, nog niet eens alle, van de stoffelijke prikkels en reactiemogelijkheden. In de geest reageer je met je hele wezen. Je zou dus kunnen zeggen, dat je hele wezen overeen kan stemmen met je hersenen, ofschoon het natuurlijk een vreemde voorstelling is voor een stoffelijk mens, als hij zich een geest voorstelt als een stuk zwevende hersens.

Al is dit in vorm dan niet juist, (toch) is dit de feitelijke toestand. De geest is een begrensde kracht, die in zich een voortdurend wisselende mogelijkheid tot evenwicht vindt. Deze wisselingen van evenwicht, dus als het ware de tijdelijke onevenwichtigheden, die binnen het "Ik" plaatselijk kunnen ontstaan, veroorzaken uitstralingen, die als gedachten kenbaar zijn voor anderen. Verder is elke beïnvloeding van buitenaf een zekere aantasting van het eigen evenwicht en vraagt dus een actie binnen het "Ik" om hieraan tegemoet te komen en het evenwicht te herstellen. Als zodanig ziet men en hoort men dus, evenzeer als men voelt, denkt etc., doordat men de invloed van anderen in zichzelf ervaart.

Omgekeerd wordt de invloed van het eigen "Ik" ook binnen anderen natuurlijk merkbaar. Gedachtenwisselingen en dergelijke, geschieden door uitstralingen van bepaalde, vaak van tevoren bepaalde afwijkingen van het evenwicht in het "Ik", waardoor beelden binnen het "Ik" worden gecreëerd. Deze wisselingen, niet feitelijke toestand, zijn door alle geesten te verstaan. Ontstaat tussen geesten echter een bepaalde harmonie, dan is het mogelijk het gehele beeld, dat in de ene geest berust in de andere te doen overgaan.

Vraag: Er staat in de Bijbel geschreven o.a.: "...dat bij het vergaan van de wereld, de doden uit hun graf zullen opstaan en een algemeen oordeel zal plaats vinden tussen z.g. verdoemden en gelukzaligen". Hoe te interpreteren?

Antwoord: Wij zitten wel erg in de techniek vandaag. Stel, dat een opstaan van de doden zeggen wil een volledig, ook stoffelijk tot bewustzijn komen van al degenen, die ter enigerlei tijd op aarde hebben geleefd. Dan is dit niet een feitelijk en lichamelijk opstaan uit het graf, - dat zou trouwens lastig zijn -... neem mij niet kwalijk. Jansen is op een korenveld begraven en is ondertussen een broodje geworden, dat Pieterse ook weer in zijn body heeft, enz. ... Dan zou er ruzie kunnen komen...

Een opstaan uit de doden moet worden gezien als een terugkeren tot bewustzijn van stof en geest, zoals dit o.a. op aarde in optimale condities zou kunnen bestaan. Wanneer dat plaats vindt, zijn er sommigen, die volledig harmonisch zijn; anderen, die dit niet zijn. Wie volledig harmonisch is, is niet meer gebonden aan een stoffelijke voortzetting van het bestaan. Wie echter die harmonie nog niet heeft gevonden, kan zich wel of in een geestelijke of in een stoffelijke sfeer bewegen, maar niet stof en geest tot eenheid maken. Als resultaat zullen de onevenwichtigen ongetwijfeld een stoffelijke voortzetting op een mogelijke andere wereld moeten zoeken.

In de tijd echter, dat deze profetie werd geschreven, had men de opvatting, dat deze wereld de enige planeet was, een andere plaats moest zo noodzakelijkerwijze ergens geestelijk bestaan. Op

dit ogenblik weten wij, dat dit helemaal niet noodzakelijk is. Als gevolg zou kunnen worden gezegd, dat wanneer een ras tot rijpheid is gekomen en de wereld geen levensvatbaarheid meer biedt, al degenen, die zouden moeten reincarneren op die wereld, of zouden kunnen reincarneren op die wereld, een definitieve bepaling van hun lot ondergaan, waarbij sommigen tot reïncarnatie op een vaak primitievere andere wereld gedoemd zijn door een eigen gemis aan begrip, aan bewustzijn, terwijl de anderen hetzij incarneren op een hogere planeet, hetzij voortbestaan in een geestelijke toestand, hun zorgen kunnen wijden aan de "stoffelijken", als het ware vanuit de hemel, dus gedragen door de Goddelijke Kracht in een volledig bewustzijn ervan.

Vraag: Kan je dat iemand aan zijn verstand brengen, die woordelijk aan de Bijbel gelooft?

Antwoord: Een vastgeroeste denkgewoonte wordt over het algemeen pas gebroken, wanneer er een bewijs is. Dat zal in dit geval zijn, wanneer het einde van de wereld is gekomen. Ik zou zeggen, wacht u maar tot die tijd...

Vraag: Kunt u iets vertellen over tweelingzielen, hoe zij elkaar herkennen en wat is dan hun lot?

Antwoord: Tweelingzielen komen ongeveer overeen met Maagdenburger halve bollen... Wanneer zij bij elkaar zijn gekomen, haal je ze met geen paard meer van elkaar af. Zij moeten volledig op elkaar ingesteld zijn, anders kan geen luchtledigheid ontstaan, waardoor dan samenhouding ontstaat. Maar het is lang niet zo, dat de ene helft alleen maar bij de andere helft past van een geheel. Velen stellen zich a.h.w. onderling uitwisselbaar. Een mens heeft een bewustzijn. Dat bewustzijn bepaalt a.h.w. zijn toestand en vorm. Het bepaalt zelfs, tot op zekere hoogte, zijn incarnatie. Stel dat zo iemand nu een ander ontdekt, die de aanvullende bewustzijns waarde bezit, waar beiden in staat (zijn) a.h.w. elkaar het genot te geven, het vruchtgebruik, van elkaars bewustzijn. Dat vormt tesamen een eenheid, die geestelijk hoger staat en dus grotere bewustwordingsmogelijkheden, maar ook een mogelijkheid tot betreden van hogere sferen bezit dan elk van de helften op zich. Een dergelijke combinatie noemen wij dan een tweelingziel.

Hoe je ze herkent? Wel, doordat iemand een volledige aanvulling van je eigen persoonlijkheid betekent en - op aarde gezien - betekent het meestal zowel geestelijk als stoffelijk. Wanneer dit eenmaal ontstaan is, wordt er verder rekening mee gehouden, dat zij onscheidbaar zijn en nooit meer voor zich apart nog een verbinding met een ander kunnen aangaan. Wel kan de twee-eenheid wederom een andere eenheid of twee-eenheid vinden, die het geheel weer tot een hoger peil verheft. Tweelingzielen zijn dus geen dingen, die van het begin van de wereld voor elkaar geschapen zijn, zoals men wel eens denkt, maar heel eenvoudig twee wezens, die in ontwikkelingsfasen zozeer aangepast zijn, dat zij gezamenlijk een grote(re) geestelijke mogelijkheid vormen dan elk voor zich en elkaar zo volledig aanvullen, dat een volledige eenheid voor beiden geheel acceptabel is.

Vraag: Kunnen zij dan op aarde van verschillend geslacht zijn?

Antwoord: Het is niet noodzakelijk. Per slot van rekening, de sexuele kant van de zaak heeft op aarde slechts een beperkte betekenis, waar - om het nu eens heel grof te zeggen - het normalerwijze een natuurlijke noodzaak is, die eventueel kan groeien tot een uitdrukking van persoonlijk eenheidsgevoel met een ander. Maar dan is het alleen maar een formalisatie in stoffelijke zin van een reeds geestelijk bestaand iets. Ik kan mij dus voorstellen, dat eenvoudig een handdruk, een gezamenlijk werken, een volledige vervanging kan zijn voor dit van verschillende sekse zijn, etc. In dit geval kunnen dus tweelingzielen zowel vrienden of vriendinnen zijn, ook van beiderlei kunne, ook zonder dat een of ander sexueel contact ooit tussen beiden plaats vindt. Dit laatste is niet noodzakelijk; wel noodzakelijk een volledig aanvullen, waardoor men tot een eenheid van begrip en leven kan komen. Daar gaat toch wel iets aan vooraf...

Het betekent een zozeer aanvaarden van een ander, dat je deze aanvoelt als deel van jezelf. Er bestaat dus een band die omsluit een soort gelijk denken, waarbij beiden desnoods elkaars tegenpolen zijn, maar elkaar aanvullen en begrijpen. Het betekent verder een absoluut vermogen om elkaar te allen tijde te steunen en trouw te zijn. Dat gaat er aan vooraf.

Het is een langzaam samen groeien van twee passende helften, waardoor de eenheid, uit twee geboren, ontstaat...

Op de duur zou het dus zover kunnen gaan, dat alle mensen tesamen één ziel zijn, waar zij elkaar zo volledig aanvullen, dat men ze slechts in volledig verband met het geheel op zijn plaats kan voelen. Dan zou de geestelijke mogelijkheid onnoemelijk veel groter zijn natuurlijk dan voor elke

mens voor zich. Maar dat is theorie; omtrent de tweeling zielen is het gegarandeerd zeker, geconstateerd aan onze kant, een feit.

Vraag: Hoe komt het, dat als men in een snelrijdend voertuig zit bij avond en men bv. naar een bepaalde ster kijkt, het net is, of deze met dezelfde snelheid langs de hemel gaat?

Antwoord: Door de grote afstand, die de ster heeft t.o.v. de aarde. De verplaatsing, die men zelf doormaakt t.o.v. de positie van die ster, heeft geen enkele invloed. Het resultaat is dus, dat de mens, die in zich de gedachte aan beweging krijgt en deze overal voor zich denkt, dat die ster meegaat. Maar zo gek is die ster niet...

Vraag: Kunnen aardbevingen wetenschappelijk voorspeld worden?

Antwoord: Een voldoende kennis van de structuur van de aarde, verder van de periodiek optredende spanningen erin, maakt het mogelijk door het observeren van bepaalde punten op de aarde, die daarvoor kritiek genoemd kunnen worden, met betrekkelijk grote juistheid, vaak zelfs tot op de dag toe, zeker tot op de maand toe, het optreden van bepaalde bevingen op bepaalde plaatsen te voorspellen. Er zijn geleerden, die dit gedaan hebben en kunnen doen. De grootste specialist woont op het ogenblik in Mexico, een tweede bevindt zich op het ogenblik in Italië. Beiden hebben reeds vele malen op grond van het hun bekende systeem van te voren aardbevingen aangekondigd, die inderdaad op de aangeduide plaatsen en ongeveer op de aangeduide plaats verwerkelijkt zijn.

Voor verdere gegevens hierover zou ik u kunnen verwijzen naar het z.g. National Geographic Magazine, een tijdschrift waarin hierover enkele publicaties verschenen zijn over dit systeem. Ik geloof in de uitgave van 1955 in de maand november.

Vraag: Is kanker besmettelijk?

Antwoord: Kanker is over het algemeen niet besmettelijk. De geaardheid van kanker is n.l. zo, dat het optreden van de ziekte, zoals voor u kenbaar, en het ontstaan van de optima conditio (meest gunstige omstandigheden; Red.) daarvoor twee verschillende dingen zijn. Een oorspronkelijke besmetting, viraal, die o.a. de bloedbaan aantast, betekent een langzame verstikking van cellen in bepaalde delen van het lichaam. Eerst daardoor ontstaat een kankergezwel. Normaal zal over het algemeen deze kanker niet tot uiting komen. Indien echter door enigerlei lichamelijke fouten een verzwakking ontstaan is van de zuurstoftoevoer, is het mogelijk, dat een besmetting plaats vindt, doordat, deze bij de meeste mensen aanwezig zijnde viri (virussen), toch reeds tot ontwikkeling komen en zo een conditie scheppen, waarbij in de zwakste delen een kankergezwel en kankerwoekering kan ontstaan.

Vraag: Is er in de Bijbel iets te vinden over reïncarnatie?

Antwoord: Hoeveel profeten zouden er ook weer weerkomen? Elia, Johannes de Doper zou weerkomen. O neen, dat staat er niet direct in. In ieder geval wordt er verschillende malen op gezinspeeld, dat op een tijd, die nog profetisch wordt gezien als de wederkomst van de Messias, zekere personen hernieuwd op aarde zullen afdalen in lichamelijke vorm. Dit zou kunnen worden geconstrueerd als een bewijs voor reïncarnatie. Is het niet zo, dat Johannes de Doper een reïncarnatie is van Elia? Dat staat er niet definitief (expliciet) in, er wordt wel op gezinspeeld. Vandaar dat ik zeg: "O, neen, dat staat er niet in..."

Ik geloof, dat als wij het precies na zouden willen gaan, dat op een terugkeer, van 5 of 6 personen op aarde absoluut wordt gezinspeeld in verband met toekomstige ontwikkelingen. En wel, als ik mij niet vergis, een keer of vier in het Oude Testament en dan ook in de spreuken van Salomo, waarin ook nog een passage voor komt, waarbij gesproken wordt over de wederkeer op aarde, die ook weer in de konteksten zou kunnen worden gereconstrueerd als een reïncarnatie. Het woord reïncarnatie staat er niet uitdrukkelijk in, op grond waarvan ongetwijfeld de lettervaste Bijbelkenners in staat zijn dit te verwerpen.

Vraag: Wat is de betekenis van slamatans, die na iemands dood worden gegeven?

Antwoord: Ik vermoed, dat dit in verband staat met geestengeloof. Er zijn n.l. heel veel volkeren, die geloven, dat als je dood gaat, je niet zonder meer je huis en je zaken afstaat aan de erfgenamen. Dientengevolge moet er gezorgd worden, dat de geest niet zo gemakkelijk terugkeert. Men doet het heel vaak met het geven van feesten, waar offers worden gebracht, veelal ook door het aanroepen van bepaalde geestelijke krachten om dus de dode te weerhouden

terug te keren, terwijl ze bovendien heel vaak nog door water gaan, rechte hoeken maken, de dode op zijn weg niet door de deur, maar door de wand bv. verwijderen, enz.
Het was mij een eer en een genoegen. Het woord is aan de volgende spreker, vrienden.
Goedenavond.

ESOTERISCHE BEGINSELEN

Goedenavond vrienden,

Wij willen nog een kort ogenblik ons wijden aan de esoterie, de kennis van het innerlijk.

Het leven op zichzelf is een reeks van belevingen, die ons van buiten af beroert. Als zodanig is alle beleven slechts een mogelijkheid om het "Ik" nader te begrenzen. Het "Ik" zelf kan worden genoemd: deel van Goddelijke Kracht, ook wel primair deel van het leven.

Dit leven is een bewustzijn, dat slechts zichzelf kan leren kennen. Al hetgeen, wat van buiten af komt, is niet een werkelijke aanduiding van bestaande toestanden, doch een begrenzing van het "Ik", waarbij de realisatie van het "Ik" steeds de aanduiding is voor al hetgeen binnen het eigen wezen bestaat en aanwezig is. Op grond hiervan zullen velen van ons voortdurend in het leven een teleurstelling ervaren. Wij zoeken buiten ons dat te verwerklijken, wat in ons leeft. Wij kunnen slechts in onszelf verwerklijken, wat wij wensen en verlangen, nooit buiten ons.

De esotericus heeft de macht om het eigen wezen te richten op al datgene, wat hij in zichzelf verlangt en zo te komen tot een volledige beleving van de Oerkracht, de Ziel zelf. Om tot dit "Ik" op te gaan, moet hij echter verschillende sferen a.h.w. doorkruisen. In het bewustzijn ligt aan de buitenkant bestaans- en vormbewustzijn. Bestaansbewustzijn door het kennen van hetgeen buiten hem leeft. Vormbewustzijn door een soms willekeurige begrenzing van het "Ik" t.o.v. die wereld.

Eerst wanneer dit verlaten is, kan men de wereld dus binnentreden, waarin Licht en duister hun werk doen. Het is een wereld van gevoelens en emoties, waarbij wij onszelf steeds sterker voelen verzinken in een ongekende Kracht. Weten wij in onszelf het Licht te wekken, dan voert ons dit door een vreemde gevoelsbeleving als met een duizeling tot ongekende hoogte, of diepte. Hier klinkt voor ons iets mee uit de Oneindigheid.

Wij menen, dat al wat buiten ons meezingt in ons eigen wezen en dat de hoogste Geestelijke Krachten, die bestaan, onmiddellijk in ons geopenbaard zijn. In werkelijkheid zijn wij doorgedrongen tot de Goddelijke Vlam, die de Kern van ons wezen is. Hierin kennen wij vreugde, hieruit putten wij kracht. Wie dit alzo begrijpt, zal voor zichzelf misschien zoeken naar deze grote bereiking, die de Innerlijke Vrede betekent.

Wanneer u zoekt (naar) werkelijk esoterisch, innerlijk beleven, vergeet dan een ogenblik al, wat buiten u ligt. In u ligt de wijsheid, die uit het gehele bestaan in u geboren is. Niets kan u vreemd zijn, wat u ként. Al wat u kent, is in u behouden. Vraag niet naar wat buiten u de redelijke gang van zaken schijnt. Ontvang de wijsheid, die in u bestaat en kom zo tot een beleven van uw eigen weten.

Indien u het weten in uzelf herkend hebt, tracht u dan uw hele wezen in overeenstemming hiermee te brengen. Zo u denkt aan uw lichaam en aan uw wereld: beheers uw lichaam, sluit uw wereld a.h.w. af voor elke prikkel. Zo kunt u opgaan en in de wijsheid erkennen de harmonie, de volle werking, die het Goddelijk Schone, het Onovertroffene, het Volmaakte in u openbaart. Kunt u deze schoonheid ervaren, vraag dan niet, spreek niet, maar luister. Wie luistert in zichzelf, voelt hoe de Goddelijke Kracht in hem een volledige openbaring is. In hem een weten schept, dat hij niet (zelf) bezit. In dit weten wordt de Kracht geboren. Kracht, die als een wervelende storm vanuit de innerlijke kern doordringt tot zelfs het stoffelijk lichaam in de wereld, waarin het zich beweegt. Want in de mens leeft God.

Buiten de mens bestaat er niets. Het lijkt u misschien moeilijk dit te aanvaarden. Maar geloof mij, wanneer ik u zeg: al, wat buiten u is, is zozeer gebonden aan relatieve waarden, in zo weinig objectief te beleven, dat het slechts een voortdurende verbanning voor u betekent. In u zelf kunt u echter meester zijn, in u zelf kunt u begrijpen, in u zelf kunt u streven. De grote waarheid, die al ons leven dient te beheersen, is in de eerste plaats het erkennen van de Goddelijke Kern, die in ons eigen wezen gelegen is. Het weten hieromtrent maakt het ons mogelijk ons aan te passen aan dit Hoogst Heilige, wat in ons wezen bestaat.

Zie, de hele Schepping is als een mozaïek, een uit veel kleine delen opgebouwd beeld van onvoorstelbare schoonheid. U bent één deeltje daarvan, klein en onbetekenend. Doch de juistheid van uw vorm, de juistheid, waarmee u uzelf inpast in het geheel, bepaalt de schoonheid van het Grote. Zo is het uw taak niet te komen tot een beïnvloeden van hetgeen er naast u leeft, of een overtreffen van hetgeen er rond u bestaat. Uw taak is slechts u zelf te zijn, zo goed en volmaakt u dit kunt, uiting te geven aan dat deel van het Levende, dat in uzelf is geopenbaard. Deze dingen zijn groot en krachtig in de mens, want één zijnde met alle dingen, vormt u de volmaaktheid. Maar slechts indien u op de juiste wijze uzelf inpast in het totaal van de Schepping, kunt ook u het volmaakte ervaren. Zonder dit kunt u niet bestaan, zij het dan als ruwe materie, die misschien te enigerlei tijd een eigen bestemming zal krijgen in een Schepping, die daarvoor thans nog nietikbaar is.

Men zoekt in het leven vaak naar de grote geheimen, die het innerlijk a.h.w. beschermen voor (tegen) een oningewijd erkennen van de grootste Krachten. Laat ik hier dan de beeldspraak van veel, oudere esoterische genootschappen toch een ogenblik gebruiken.

"Wie ingaat tot geestelijke Wijsheid, doorschrijdt een poort, die zich achter hem sluit. Wie zich bewust is van zijn innerlijke waarde, kan nimmermeer als het oude "Ik" terugkeren tot zijn wereld zonder verhoogde aansprakelijkheid" Wie een inwijding aanvaardt, wie indringt in zijn eigen wezen, zoekend naar het Licht, sluit voor zichzelf de mogelijkheid om in de wereld te leven zonder bewust streven naar verbetering en volmaaktheid. Men is dan gestorven voor het niet-gerichte leven. Geboren wordt men gelijktijdig als deel van de gemeenschap van de strevendenden. Is dit erkend, dan gaat men door de tweede poort.

Na het doorschrijden van de tweede poort, komt men tot een bewustzijn van kosmische Werkingen en Krachten, zoals deze in het "Ik" bestaan. Daardoor vervloeit de belangrijkheid van het "Ik" als zelfstandige eenheid en treedt daarvoor in de plaats: een aanvaarding van de levende Krachten. Is ook dit gerealiseerd, dan treedt men door de derde poort.

Hierin openbaart zich de volle schoonheid, waarin alles geuit is, dat scheppend in ons werd gelegd. Heeft men de derde poort doorschreden, dan is (er) het bewustzijn van de schoonheid en de kracht van eigen streven, hetgeen ons nu ook wetend, maakt tot wetende reacties van de Goddelijke Kracht in ons. Wij leven dan niet meer uit eigen kracht, doch bestaan en werken geheel uit de Kracht die de Schepper met Zijn Wezen in ons heeft gelegd. Ons eigen wezen, gedragen door de schoonheid van het erkennen, kan nu tot de buitenwereld keren zonder daarbij de poorten te passeren, want nu nemen wij te allen tijde onze eigen wereld met ons.

De ware esotericus kan nooit in of door de wereld van een ander bestaan. Hoe groter zijn inwijding, hoe groter zijn bereiking, hoe sterker zijn leven in eigen wereld. Dit is de wereld, zoals God die hem bestemd heeft. Hij kan nu echter minder uitgaan tot nieuw beleven en ervaren. Nieuw beleven en ervaren zou immers betekenen volmakter te worden in zichzelf. Wie echter de inwijding kent, kan nog slechts meer één worden met God. Hij wordt echter niet meer schoner, sterker, beter of wijzer. Wie de Hoogste Kracht bereikt heeft, is de Goddelijke Kracht geopenbaard als deel van het mozaïek, vervullende zijn functie binnen het geheel zonder hieraan nog zelf deel te hebben. Het is immers niet het eigen wezen, dat overvloeit in wezen en leven van anderen. Dit geschiedt slechts door de Wezenheid, waarmede het beeld van het "Ik" door de Goddelijke Kracht geuit wordt, die in de begrenzing anderen beroert en aldus de volmaakte Schepping voor zich realiseert.

Mijne vrienden, ik wil u niet te lang vermoeien met mijn stellingen. Geloof echter dit van mij: al wie streeft naar wijsheid, al wie zoekt naar werkelijke kracht en werkelijke schoonheid, zal voor zich doordringen in een nieuwe wereld, langzaam en haast onbemerkt zal hij in zich nieuwe waarden en andere schoonheid ontdekken. Daarbij betekent het niet op welke plaats je leeft, wat voor taal je spreekt, ja, zelfs niet het beeld, waarin je de volmaaktheid denkt.

Werkelijk van waarde is alleen het Licht, dat in je leeft. Ware esoterie is het zoeken naar het Licht in jezelf. Een zoeken naar Licht ook in alle wereld. Niet omdat alle wereld Licht is, maar omdat in jezelf de Lichtende Kracht je tot enige werkelijkheid is geworden. Zo zul je vanuit jezelf volvoeren al wat Licht brengt, kenbaar maakt op de wereld, omdat slechts zo het Licht, dat in je leeft, volledig kenbaar en werkzaam zal zijn.

Met deze korte les wens ook ik u een goedenavond en geef het woord over aan de laatste spreker.

HET SCHONE WOORD

VERNIEUWING

Een laaiend vuur, dat de wereld verteert,
een vlam, die dringt tot in het hart,
een kracht, die chaos schijnt te scheppen
en al het zijnde tart.

Een vuur, dat wordt tot lichte Kracht,
een wezen, dat ontwaakt
en in 't ontwaken plots:
opeens alle boeien slaakt,
die het gebonden hebben.

Een wereld van Licht, waarin alles leeft met een Kracht,
die als een wonderglans heel het zijn omgeeft.
Bewustzijn, dat geboren is tot kennen van een werkelijkheid,
dat is vernieuwing in de ruimte, vernieuwing in de tijd.
Vernieuwing is het erkennen van wat God geschapen heeft,
en wat uiteindelijk ook voor u, voor ons, nu leeft.

HET KIND

Een paar ogen, een lach,
een woord, soms een traan,
een beeld, dat je werkelijk ontroert,
omdat het je mee naar een ander bestaan,
andere wereld haast voert

Een hart vol vertrouwen,
dat kent diepe smart en een vreugde
haast zonder grens.
Beeld van wat geboren wordt
en groeien moet tot mens.

Het kind, dat de hemel in zich draagt
en door de hel soms schrijdt,
kent slechts het eigen zijn en eigen werkelijkheid.

Het kind, beeld van wat worden gaat,
van wat nog zal ontstaat.
Hoe goed is het soms te zien uw blik
een wijle brekend onze waan.

SCHEMERING

De zon is vergaan,
het duister, dat dreigt,
grijpt wel uit met somb're vlerken,
maar kan nog niet de lichte Kracht,
die blijft, verbreken.

Zo werken nog de kleuren en spreken

van wat is vergaan.
In het duister leeft een rust,
waaruit de nieuwe dag weer zal ontstaan.

Het duister vlucht met moede schreden,
het grijs, zo somber zwaar,
trekt terug zich voor de lichte kleur
als ware het gevaar, dat vluchten doet
wat duister is, omdat nu komt het licht.

De blik is vol verwachting reeds
op het kleurenspeel gericht en zegt
"Hier komt de dag".
Schemering, tijd van onwerkelijkheid,
pauze tussen twee fasen van het bestaan.
Gij zijt het teken,
dat, wat is geweest, nu eindelijk moet vergaan
en nieuwe Kracht moet spreken.

Zo, schemering van deze tijd,
gij zijt een teken van het Licht.
Wat in het duister heeft geleid u al
en u in licht tot nieuw bewustzijn
voeren zal.